

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
МУЗИКАЛНО-ВОКАЛНА
КАТАСТРОФА

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

На мръснокафявата стена на локомотивното депо висеше бял плакат, а край него се трупаше възхитена тълпа.

И нищо чудно: на плаката беше изписано:

Железничари!

Внимание!

В понеделник, на 26 април, в 16,30 часа, в локомотивното депо при работилниците на името на др. Урицки ще се състои

Общо събрание

Дневен ред:

1. Отчет на месткома.
 2. Обсъждане на поръченията за новия местком.
 3. Преизбиране на месткома.
- Свири оркестърът на духовата музика!

* * *

Ден след появата на споменатия плакат, а именно в сряда, във вагонно–ремонтната работилница заседаваше вагонният местком.

— Е, Петя, при тях как мина? — попита мрачният председател секретаря.

— Абсолютно присъствие — отговори Петя, — техните се довякоха сто на сто, и от нашите имаше с пропуски петдесетина, слушаха оркестъра.

— Ах, тия хитреци, ах, тия шмекери — разстрои се председателят, — виж ги ти ментърджиите ниедни!

— Изобщо не са хитреци — обади се членът на месткома другарят Практични, — ами просто техният председател Седулаев е умна глава! Знае на каква стръв кълве масата! А ние си седим и се разкисваме. На предишното ни събрание колко души дойдоха?

— Седемнайсе души — отговори секретарят Петя.

— Ето на, а хората ни са две хиляди! То и седемнайсетте се събраха само защото заключих овреме вратата към дърводелския цех и не можах да офейкат!

— Та значи какво предлагаш? — попита разтревожено председателят.

— Предложението е просто — заяви Практични, — трябва да ги надцакаме!

— Хем ще видиш как ще ги надцакам! — извика председателят, запален от думите на Практични. — Ще му докажа аз на музикалния директор Седулаев, че враната със сокола не може да се мери! Той на месткома на вагонното на малкия му пръст не може да се хване! Такова чудо ще направя, че славата ни ще се разнася из целия Съюз... Вземайте, братлета, листа — ще измисляме.

* * *

На другия ден, а именно в четвъртък, на мръсната стена на вагонното депо висеше плакат дълъг три сажена:

До всички, до всички, до всички!

Утре, в петък, в 8 часа вечерта, в сградата на вагонното депо ще се състои грандиозно музикално-вокално общо събрание с участието на най-добрите сили сред артистите и месткома, прочути в Европа и Азия.

Програма:

1. Доклад за международното положение. Ще изпълни любимецът на публиката баритонът и председател на месткома Хилякин.
2. Валс из „Фауст“ — оркестърът на местния театър.
3. „Взаимоспомагателната каса“ — водевил с грим и костюми ще представят артисти.

Действащи лица:

Председател на бюрото на касата — артистът от музикалната комедия Греков.

Клиент — артистът Ярон.

Антракт с бюфет и напитки.

4. За пръв път в СССР!!!

Доклад за майчинството ще изнесе Черната маска.

Неизвестният? Кой е той?!

Който се сети, ще получи награда във вид на гола жена от теракота и аквариум със златни рибки.

5. Отчет за дейността на бившия местком — жива картина в черно кадифе под съпровода на погребален марш от др. Шопен.

6. Избор на нов местком. Всеобщо веселие. Избраните ще получат награди уж за красота. Участва цялата зала. Море от смях.

7. Текущи въпроси и романи на световноизвестния артист Дмитрий Смирнов!

8. Лупинг — ще изпълни на велосипед председателят Хилякин.

Бюфет, серпантини, танци до 6 часа сутринта.

На рояла маестро Океанчик.

Вход — петаче.

Децата и червеноармейците плащат половината.

АНОНС!!!

На следващото общо събрание — бой с бикове.

* * *

Човешкият ум не може да побере онова, което ставаше в петък във вагонното депо. Събиращо обикновено две хиляди души, то събра две хиляди и петстотин. Насядали бяха на четирийсет реда табуретки,

по первазите и на пода, на струговете, а на куките висяха на гроздове момчетията. С дишането си хората вдигаха облак пара.

Отдалеч долиташе грохот — съседите от локомотивното депо трошаха стъклата, напиреха да влязат на общото събрание.

— Ние да не сме случайно по-долни от вагонните?! — викаха те. — Кой не иска да влезе на общо събрание за петаче!

Конната милиция свиркаше и увещаваше:

— Другари, проявете съзнание, няма да е последното събрание, ще се вредите, елате на боя с бикове...

— Откъснаха се от масите! — виеха локомотивците. — Техният вагонен местком мисли само как да достави удоволствие на работниците: или ще са избори, или събрание свикват, а нашите спят дълбок сън!

— Другари! Какво правите?!

Вътре в депото, на подиума, издигнат в доменната пещ, стоеше артист във фрак и пееше ли пееше — като славей:

Сърцето женско вярност не знае!!!

— Вярно! Правилно! — крещяха вагонните. — Бис, бис, бис!

— Страх ме е само таванът да не се напука — съскаше Хилякин с панделка в петлицата, — викни работниците да опънат телта за лупинга.

— Смир-нов!!! — викаха машинистите.

— Смир-нов!!! — викаха работниците.

— Троши прозорците — викаха отвън локомотивците. — Да им подпалим театъра!!!

— Другари! — крещеше милицията.

* * *

В два часа през нощта във вагонното депо цареше благоговейна тишина. Беше празно. Само на бившия подиум лежеше някой, покрит с

чаршаф, а до него стояха унилите членове на месткома, Петя — секретарят и същата милиция, но вече спешена.

Пишеха протокол.

Уважаемият председател на месткома на работниците от вагонното депо Хилякин падна при изпълнение на лупинг от височината на депо и, като си удари главата в публиката, умря чрез счупване на гръбначния стълб. Мир на праха ти, неуморни труженико и организаторе.

В депо се разсъмваше.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.